

endelig § 301, 3die Stykke, hviler paa en Forudsætning, der ikke gælder for Underretterne, hvis Domme nemlig staa under fuldständig Appel til Landsretten, for saa vidt de overhovedet ere appellable.

§ 305.

Begyndelsesordene sigte til § 5, litr. b og c, jfr. den i foregaaende Paragraf omtalte Paategning paa Anklageskriftet, ved hvilken Tiltalte gøres opmærksom paa sin Ret til at forlange Landsretsbehandling. I Tilfælde, hvor Tiltalte kan ventes at ville benytte sig af denne sin Ret, vilde det selvfølgelig være upraktisk at beramme Sagen til Foretagelse ved Underretten, inden Anklageskriftet endnu er forkyndt.

§ 306.

Naar en hertil svarende Regel ikke paa sit Sted er udtrykkelig udtalt med Hensyn til Landsretssager, er dette nærmest sket, fordi man er gaaet ud fra, at Forsvarer, for saa vidt Tiltalte ikke selv har antaget en saadan, faktisk vil blive beskikket i alle Landsretssager, i hvilke der overhovedet vil være noget for en Forsvarer at gøre.

Kapitel XXVI.

Tiltale og Domsforhandling for Underret i Sager, som paatales af Politimesteren.

§ 309.

Angaaende den almindelige Karakter af de heri indeholdte Regler, henvises til de oven for til 5te Afsnit gjorte alm. Bemærkninger.

Med Hensyn til Enkelthederne skal kun bemærkes, at den i Slutningen af 1ste Stykke omtalte Protokol nærmest er tænkt indrettet som en fortløbende Række Blanketter til Anklageskrifter med senere Tilførsler.

§§ 310—312.

De særlige Midler, hvorved disse Paragrafer tilstræbe den Simplifikation af Behandlingen, der normalt er nødvendig og forsvarlig ved de her omhandlede Smaasager, bestaa navnlig i, at Forkyndelse af selve Anklageskriftet er erklæret for unødvendig, at Meddelelse af Bevisfortegnelse ikke finder Sted, at Tilsigelse af Tiltalte kan ske med Aftens Varsel, at Politimesteren ikke behøver at møde eller lade møde under Sagen, medens Tiltalte kan lade møde ved Fuldmægtig, hvorhos hans

Udeblivelse eller Nægtelse af at give Forklaring af Dommeren efter Omstændighederne kan behandles som Vedgaaelse. For saa vidt Sigtede er til Stede i Retten og Politimesteren eller nogen paa hans Vegne giver Møde i denne, kan Tiltale med Dommerens Tilladelse ifølge § 308, 2det Stykke, endog rejses mundtlig til Retsbogen, og Sagen derefter straks foretages til Domsforhandling. Under denne Forudsætning vil saaledes en Politisag kunne føres til Ende i samme Retsmøde, i hvilket den rejses. Paa den anden Side er der intet til Hinder for, at saadanne Politisager, der undtagelsesvis maatte være af særlig Betydning, underkastes den mest indgaaende Behandling. Politimesteren kan, inden Tiltale rejses, have foretaget vidtløftige Efterforskningshandling, eller, hvis Tiltalte er fængslet (jfr. § 201), endog have foranlediget retslig Forundersøgelse; der kan derhos indrømmes al fornøden Tid til Domsforhandlingens Forberedelse og Foretagelse, ligesom der endelig ogsaa kan beskikkes Tiltalte Forsvarer (jfr. § 39, 2det Stykke).

§§ 313—315.

have deres Forbilleder i den gældende Ret.

§ 316.

Politikasserne (Fattiggassen) ville efter den Anvendelse, der hidtil faktisk er gjort af disse Kassers Midler, ikke kunne undværes, og det er derfor nødvendigt at sikre dem en vis passende Indtægt.

Sjette Afsnit.

Retsmidler mod trufne Afgørelser.

Man vil inden for nærværende Afsnit genfinde de samme tre Former af Retsmidler som i det tidligere Forslag:

1. *Anke*, der har en forskellig Karakter, eftersom der er Tale om Paaanke af Landsretsdomme eller Underretsdomme. Ved Paaanke af Landsretsdomme er der nemlig aldrig Tale om en fornyet Prøvelse af Beviset angaaende Skyldsspørgsmaalet, hvori- mod Paaanke af Underretsdomme vel kan være begrænset paa samme Maade, men ogsaa kan bestaa i, at Sagen undergives en helt ny Behandling for Landsret (dog